

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Vrijdag de 13^e

Vandaag is het vrijdag de 13e, maar ik ga me niets aantrekken van de dreiging die van deze datum uitgaat. We hebben weer een ritje naar het VU-ziekenhuis. Deze keer is de kinderlongarts aan de beurt. Na vele maanden van benauwdheid is ons kleine meisje eindelijk doorverwezen. Iedere keer kregen we - begrijpelijk - de diagnose 'prematuriteit'. Als ze groter en sterker zou worden, zou de benauwdheid vanzelf overgaan. Maar het gaat niet over en ik vind dit zo zielig voor haar. Misschien is het wel heel eenvoudig om haar te helpen. We hopen vandaag antwoorden te krijgen.

Fred kan zich amper losmaken van zijn werk en komt me halverwege de ochtend gehaast ophalen. Troy hoeft niet naar school en mag met ons mee. Dit vindt hij heel spannend. Precies op tijd komen we aan op de afdeling, maar de poli loopt een uur uit. Helemaal niet erg. Met een lekker kopje thee genieten we even van het niks doen. Gewoon lekker zitten. Lotus verveelt zich geen moment. Ze is heel geïnteresseerd in de wereld om haar heen en kijkt haar oogjes uit.

Terwijl Lotus bijna de hele dag last heeft, is haar ademhaling bij de arts rustig. Maar gedurende het gesprek gaat Lotus steeds zwaarder ademen. Klinkt misschien gek, maar ik denk: gelukkig! Omdat de arts nu weet waarover we het hebben en actie kan ondernemen.

Na het onderzoek vindt hij het verstandig om een bronchoscopie te doen. Een operatie waarbij ze voorbij de stembanden tot aan de longetjes gaan kijken of er iets afwijkends is. Iets wat haar benauwdheid veroorzaakt. Over circa twee maanden, rond haar eerste verjaardag, zal Lotus opgeroepen worden. Een jaar na haar geboorte, zal ze teruggaan naar de plek waar het allemaal begon. De gedachte aan de operatie maakt me week van binnen. De risico's zijn klein, maar Lotus is een kwetsbaar meisje. Dat maakt me bang. De angst om te verliezen zit kennelijk

diepgeworteld. Ik word erdoor overvallen. Verstandig gezien weet ik goed dat het niet de spannendste operatie is. Maar het is wel mijn meisje en het blijft een operatie. Voor Lotus wil ik een krachtige moeder zijn. Ter voorbereiding gaan we direct door naar de KNO-arts en de anesthesist. Deze zijn lastig te vinden in de wirwar van gangen. We zijn tot tweemaal toe op de verkeerde afdeling: oogheelkunde en voortplanting. Maar uiteindelijk komen we op de plek waar we moeten zijn. Het kost me moeite om de immense informatiestroom te verwerken. Het duizelt me en mijn maag maakt rammelende geluiden. Het lijkt wel een slagwerkconcert daar binnen. Omdat deze moeder ook slank wil zijn, volg ik sinds kort een streng dieet. Op een dag als deze is dit moeilijk vol te houden. Honger en stress gaan niet goed samen, waardoor ik even een zwak eetmoment heb. Morgen weer een nieuwe ronde, nieuwe kansen.

Als we alle afdelingen hebben gehad, zijn we zes uur verder. Wat een lange, enerverende dag, met nog een file op de terugweg toe. Is het dan echt vrijdag de 13e, of is het gewoon zoals het moet zijn? Ik denk het laatste. Het is zoals het is. Accepteren. Moe dwalen mijn gedachten af naar wat ons te wachten staat. Spannend, maar we zijn positief. We doen het allemaal samen, lieve Lotus. En ik ben ervan overtuigd dat ook dit zal goedkomen. ■

Volgende keer: Toch een nieuwe kinderstoel?

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.

DE NUMMER 1 IN LEVENSVRAAGEN ©

Mijn Geheim